

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

**Виконавчий комітет
Білоцерківської міської ради
Київської області**

вул. Я.Мудрого, 15,
м. Біла Церква,
Київська область, 09117

**Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта**

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради Київської області «Про тариф на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Білоцерківської міської ради Київської області від 24.01.2019 № 276/01-07.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань інвестицій, регуляторної політики, торгівлі, послуг та розвитку підприємництва, власності, комунального майна та приватизації Білоцерківської міської ради Київської області та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення передбачається встановити тариф на перевезення одного пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування в розмірі 7 гривень.

Згідно з вимогами статті 43 Закону України «Про автомобільний транспорт» (далі – Закон про транспорт) визначення автомобільного перевізника на автобусному маршруті загального користування здійснюється виключно на конкурсних засадах. При цьому, об'єктом конкурсу можуть бути: маршрут (кілька маршрутів), оборотний рейс (кілька оборотних рейсів).

Відповідно до вимог статті 44 Закону про транспорт, організація проведення конкурсу та визначення умов перевезень покладаються на органи виконавчої

влади та органи місцевого самоврядування, договір з переможцем конкурсу (або дозвіл) органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування укладають (або надають) на термін від трьох до п'яти років, а порядок проведення конкурсів з перевезення пасажирів визначається Кабінетом Міністрів України. Такий порядок затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 03.12.2008 № 1081 «Про затвердження Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування» (далі – Порядок).

Згідно з вимогами Порядку (пункти 2, 8, 10) організатор конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування (далі – конкурс) затверджує умови конкурсу, а саме, встановлює обов'язкові та додаткові умови перевезень пасажирів, які повинні виконувати автомобільні перевізники, визначені на відповідному об'єкті конкурсу, проводить конкурс та визначає його переможця на підставі рішення конкурсного комітету окремо щодо кожного об'єкта конкурсу.

Статтею 31 Закону про транспорт визначено, що відносини автомобільного перевізника, що здійснює перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування міських, приміських та міжміських, які не виходять за межі території області (внутрішньообласні маршрути), із органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування визначаються договором про організацію перевезень пасажирів на автобусному маршруті загального користування, у якому встановлюються: перелік маршрутів загального користування, які буде обслуговувати автомобільний перевізник, умови організації перевезень, показники якості транспортного обслуговування населення, термін роботи автомобільного перевізника, зобов'язання органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо облаштування маршруту, підтримки проїзної частини автомобільної дороги та під'їзних шляхів у належному стані (тільки для міських автобусних маршрутів), розмір компенсації витрат автомобільного перевізника внаслідок перевезення пільгових пасажирів та регулювання тарифів, механізм їх виплати.

Статтею 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», встановлено, що до власних (самоврядних) повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить, зокрема, встановлення в порядку і межах визначених законом, тарифів на транспортні та інші послуги.

На сьогодні тарифи на послуги пасажирського транспорту розраховуються відповідно до вимог Методики розрахунку тарифів на послуги пасажирського автомобільного транспорту, затвердженої наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 17.11.2009 № 1175, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 27.11.2009 за № 1146/17162 (далі – Методика № 1175).

Як передбачено пунктом 2.1 Методики № 1175, розрахунок тарифів здійснюється відповідно до запланованих на рік (на підставі фактичних) обсягів транспортної роботи, характерних для даного виду перевезень перевізника в регіоні, та кількості перевезених пасажирів з використанням економічно обґрунтованих планових витрат, визначених з урахуванням вимог законодавства, на підставі галузевих норм, ставок податків і зборів (обов'язкових платежів), прогнозного індексу цін виробників промислової продукції у плановому періоді.

До розрахунку тарифу включається плановий прибуток, необхідний для розвитку перевізника і сплати ним податкових зобов'язань.

Згідно з пунктом 2.3 Методики № 1175 під час розрахунку тарифу загальний обсяг транспортної роботи та загальна кількість перевезених пасажирів, у тому числі з урахуванням пільгових категорій пасажирів, які відповідно до законодавства користуються такими правами, обґрунтовуються перевізником на підставі фактичних показників роботи або встановлюються за результатами обстеження пасажиропотоків.

Частиною першою статті 10 Закону про транспорт встановлено, що тарифна політика на автомобільному транспорті має задовольняти підприємницький інтерес, забезпечувати розвиток автомобільного транспорту, стимулювати впровадження новітніх технологій перевезень, застосування сучасних типів транспортних засобів, а також сприяти вирішенню таких завдань:

- збільшення можливостей суб'єктів господарювання щодо забезпечення потреб споживачів у послугах, залучення інвестицій у розвиток автомобільного транспорту та досягнення сталих економічних умов роботи;
- стимулювання конкуренції та появи нових суб'єктів господарювання, які належать до автомобільного транспорту;
- забезпечення балансу між платоспроможним попитом на послуги та обсягом витрат на їх надання;
- забезпечення стабільності, прозорості та прогнозованості тарифів.

Таким чином, оскільки питання підвищення тарифів на перевезення пасажирів, має велике суспільне значення, то потребує обґрунтування його розміру.

Згідно із вимогами статті 1 Закону, документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справляє регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики – є аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ).

У даному випадку, у повному обсязі не можливо оцінити, як безпосередньо проблему, так і ефективність запропонованого способу її вирішення, оскільки наданий розробником АРВ містить формальний опис запропонованого механізму державного регулювання, не є інформативним, та не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151), яка є обов'язковою під час підготовки аналізу регуляторного впливу, чим порушено вимоги статей 5 і 8 Закону щодо встановлення єдиного підходу до підготовки АРВ та здійснення відстежень результативності регуляторних актів.

Так, розробник в АРВ зазначає, що проект рішення підготовлений з метою приведення розміру тарифів на послуги міського пасажирського транспорту економічно обґрунтованим їх витратам, враховуючи зростання вартості матеріальних ресурсів, паливно-мастильних матеріалів, тощо.

Однак, відсутність в АРВ необхідних числових даних, зокрема, складових витрат, які впливають на формування розміру тарифу, порівняльної таблиці їх

збільшення, алгоритму розрахунку тарифу, різниці між сумою вигод, що виникатимуть внаслідок дії регуляторного акта, та сумою витрат на виконання вимог регулювання перевізників, громадян та держави, не дозволяють оцінити можливість виконання та результати впровадження вимог даного регуляторного акта, як державою, так і, насамперед, суб'єктами господарювання і громадянами, і не доводять економічну обґрунтованість запропонованого рівня тарифів, та їх відповідність вимогам чинного законодавства у сфері формування тарифів на послуги пасажирського транспорту, й, відповідно, не дають можливості дійти висновку про доцільність прийняття даного регуляторного акта.

Разом з цим, при визначенні показників результативності регуляторного акта розробником не наведено жодного обов'язкового показника результативності у кількісній, або грошовій формах, що характеризує вплив регуляторного акта на суб'єктів господарювання, які є замовниками послуг.

Підсумовуючи викладене вище, розробником в АРВ не наведено жодних розрахунків, калькуляцій чи будь-яких даних у числовій та грошовій формі, які б обґрунтували запропоновані в проекті рішення розміри тарифів на послуги.

Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами ефективності, оскільки розробником не доведено досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованості, оскільки належним чином не доведено, що проект рішення забезпечить достатній баланс інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

З урахуванням вищевикладеного, пропонуємо привести проект рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради Київської області «Про тариф на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз його регуляторного впливу – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

